

[Oluf Pedersen.]

om, hvor forfærdeligt det var med den store Stigning, der har fundet Sted i Landbrugets Prioriteter. Men hvis vi ser paa, hvad der har fundet Sted op gennem Aarene, er der dog ikke den nødvendige saglige Begrundelse for det ærede Medlems Betragtninger. I Aaret 1922—1923 betaltes der 107 Mill. Kr. i Skat af fast Ejendom, og heraf betalte det danske Landbrug de 70 Millioner. I 1937—1938 er Ejendoms-skatteerne steget til 137 Mill. Kr., altsaa med 30 Mill. Kr., og dette er Baggrunden for det ærede Medlems Beklagelser. Men det ærede Medlem glemmer, at Ejendoms-skatteerne for Landbrugets Vedkommende er faldet fra 70 Mill. Kr. til 60 Mill. Kr., altsaa at Landbrugets Andel i Ejendoms-skatteerne er langt ringere, end de var i 1922—1923. Landbruget kan derfor ikke beklage sig over de nuværende Ejendoms-skatte. Taget som Helhed har de nuværende Besiddere af Landejendomme overtaget deres Ejendomme med en tilsvarende offentlig Behæftelse i faste Ejendomsskatte, der har ingen Udvidelse fundet Sted, og man kan ikke med nogen Ret kræve, at der skal ske en Nedsættelse.

I Perioden 1916—17 til 1920—21 var den gennemsnitlige Skat pr. ha ifølge Land-økonomisk Driftsbureau 25 Kr., i 1922—23 til 1926—27 var den steget til 30 Kr., og i 1926—27 til 1930—31 faldt den til 27 Kr. Tager vi Gennemsnittet af alle Aarene fra 1917—18 til 1934—35, er den faldet til 26 Kr. Som Helhed har der altsaa ikke fundet nogen Stigning Sted i de nuværende Ejeres Tid. Der har været en Periode for nogle Aar tilbage, hvor man var kommet længere ned, fordi man havde gjort Amtsskatteerne afhængige af Forrentningsprocenten. Men nu, da Forrentningsprocenten er steget, giver dette ikke Baggrund for at vende sig mod de nuværende Ejendomsskatte. Jeg mener, det er et Krav, som ikke er retsmoralsk begrundet, og som Venstre derfor burde holde sig for god til, selv om man maaske ikke kan overse, at det var Venstre, der i sin Tid ophævede Hartkornsskatteerne og dermed begik den Fejl, som har været saa skæbnesvanger for Udviklingen i dansk Politik.

Jeg mener, at det naturlige er, at man beholder de nuværende Ejendomsskatte. Jeg har intet imod, at man omlægger Bygningsskatteerne til Grundskyld, men jeg ønsker, at man desuden sikrer sig, at hele Jordværdien bliver inddraget til Fællesskabet som en offentlig Prioritet. Jeg er ganske klar over, at naar det skal ske,

maa det ske under Hensyntagen til Gælden. Dette er altsaa ikke noget, som man kan sige er en Omkostning, som de nuværende Skødehavere skal betale. Inddragelsen af Grundværdien kan man ikke lade de nuværende Skødehavere alene om at dække Omkostningerne ved, det er noget, som den samlede Formuemasse maa dække Omkostningerne ved, saaledes at samtidig med, at man forøger Grundskylden, bliver det en Gældsnedskrivning.

Her har man hele det Problem, som man maa have løst, men som det foreliggende Lovforslag slet ikke løser; det er, som om man fuldkommen gaar uden om Realiteten og nøjes med noget, som praktisk talt er betydningsløst, noget, som ikke ændrer de økonomiske Vilkaar. Jeg mener, at Tiden er inde for en Gældsnedskrivning, men den maa laves planmæssigt, og den maa sikre en bestemt Ting, nemlig at man afskaffer den falske Kapital. Man maa have Jordværdien, som er samfundsskabt, ud af Omsætningen, og man maa have den offentlige Gæld afviklet. Det var en Opgave netop for den nuværende Regering, en Opgave, som var fuldt ud paa Linie med det, som Regeringen lovede, dengang den kom til.

Det er beklageligt, at den nuværende Regering, efter at den har givet Løfter om en Grundskyld til Afvikling af Byrderne paa Arbejde og Forbrug, i Stedet for er gaaet til en Politik, der har forøget Gælden paa Jord og har forøget den offentlige Gæld med det Resultat, at vi har faaet en Gæld at forrente her i Landet, som der ikke er Værdier bag ved, en Gæld, som gør, at alt Erhvervsliv er ved at blive ødelagt, at den arbejdende Befolkning faar urimelige Vilkaar at arbejde under. Her er virkelig en Opgave, som den nuværende Regering burde sætte ind for. Der er ikke Skygge af Mening i, at Regeringen fortsat værner om den falske Kapital, kræver, at den arbejdende Befolkning skal betale Renter af denne Kapital, en Rente, der er uretfærdig for hver eneste Øre, der bliver betalt.

Regeringen ved, hvad der skal til. Den har selv lovet at gaa ind for en Politik i den Retning, dengang den kom til. Hvorfor opfylder den saa ikke sit Løfte? Den har jo Flertallet baade i Folketing og i Lands-ting, den behøver slet ikke at vente, til der kommer en ny Grundlov, for at gennemføre det. Det er mig ganske uforstaaeligt, at den nuværende Regering vil opretholde en økonomisk Politik, som er saadan, at naar en almindelig Arbejdsmand tjener et Par Tusinde Kroner, skal han betale